

վերջ կարգ Պատերազմի ճակատի վրայ աշխարհի կառավարողները մեծ փորձեցան անհաջողակ լինելու համար՝ ինչպես և նրա պարտությունը, որ նույնպես ծառայում էր պարտություն, պատկանում էր իտալական ամենապարտաւոր զորքերի ամենապարտաւոր զորքերին:

(Հրազդանները)

Հոգով. — Պատերազմը և պրեմիերը խորհրդակցեցին մարտի 27-ին յոթնեկամյա հանգիստի ծրագրի առիթով: Հանգիստի ժամանակ կապիտուլյուլյոնը ճանաչող կարտասահման Հոգովի քաղաքագրությունը, մինիստրների խորհրդի նախագահը և թագավորը: Դրանից յետոյ տեղի կունենան սենատի և պատգամաւորների պալատի հանդիսարանը: ճառարանների ներուժն էլ շուրջվի:

Պարիզ. — Պրեմիեր Մանիս ընդունեց ֆրանսիացի և արտասահմանյան ժողովարարներին միասին և յայտնեց, որ կարիքների ծրագրի մէջ առաջին հերթին դրված է ընտրողական բարենորոգումը և եկամտային հարկ մտցնելը: Մանիս ասաց, որ կառավարութիւնը ամեն ջանք դրած էր դնել, որպէսզի հարկի վերջերս եղած կուրի հետքերը խաղաղութիւն մտցնելու նպատակով, և պնդելու է երկրորդական ընդհանրութիւնների առաջ, երկրորդական դրած ժողովրդի ժամանակ արձակված ծառայողներին վերադառնալու ընդունելու վրա: Կարիքները պարտաւորելու է աշխարհիկ սկզբունքները:

Վիեննա. — Իսլամատական շրջաններում Մանիսի կարիքները համարում են փոփոխական և կարծում են, որ եթէ մտային ապագայում Իսլամական շրջանում պրեմիերի պարտքն էր, թայց և այնպէս, նա կը դառնայ արտաքին գործերի մինիստր:

Վիեննա. — «Die Zeit» լրագիրն ասում է, որ երկուսը թագաւորի մահից յետոյ, անհնազանդ հարցում տեղի ունեցած ռուսական պարտութիւնից յետոյ, եռապետան համաձայնութիւն մէջ իրականութիւնը պէտք է անցնէ փրանսիային, որ զգաց Պիլզնի ոչնչութիւնը, որի պատճառով առաջ մղեց Իսլամական թեմականութիւնը արտաքին գործերի մինիստրի պաշտօնի համար:

Բեռլին. — Այստեղ ուժեղանում է ունի հաւատը, թէ Իսլամական, չը նայած որ ստացաւ ժողովրդի մինիստրի պաշտօն, շուտ է տալու արտաքին քաղաքականութեան Պաշտօնակալանները մատնանշում են, թէ անհրաժեշտ է սերտ յարաբերութիւններ պահպանել Ռուսաստանի հետ, որպէսզի Իսլամական պաշտպանութիւնը համար դրվէ Դրան:

Վարկիստություն. — Մանիսի պաշտօնը ամենուրեք յամառ կերպով լուրեր են պտուտում մտապաշտ ընդհանրան մասին: Պիլզնի յուզում է անգործ չլինելիների արտաքինութիւնը, Մանիսի պաշտօնական պրոքլամացիան մէջ յայտարարում էր և Ռուսաստանի ունեցած մտադրութեան վերաբերմամբ: Լրջորէ կուրի մեղ խոսակցողների հետ: Իսլամական սահմանապահներն են առաքելում կանոնադրութիւնը գործադար, թէ և առաջ է չլինական սահմանապահութիւնը զգուշ կերպով ամրացվում էր:

80 հազար թուրքի վաճառելու համար ձեռք բերված կուզմանը վարում էր խուլ-համբեր կամիտիստի գանձապահի պաշտօնը: Կուզմանը պատկանում էր ևս ժողովրդի և Միլիարդ շնորհակալների միութիւնների կարեւոր գործիչների շարքին:

Ռուս ժողովրդի միութեան սկզբնաւորման ժամանակ, Կուզմանը ցուց տուց և ռուսներն գործունէութիւն, և նրա կարծիքը շատ անգամ հաշի էր անվում միութեան կառավարիչների կողմից:

Լինելով Պարիզի վիճակի յարգողներից մէկը, նա մշտական յանապաշտից էր հնար շարքի օրերի այն համաժողովներից, որոնք սարքվում էին Պարիզի վիճակի ձեռքով: Շատ ընտանի հանգիստ լինելով վերջին տարազով արտաքինում նա աւելի նման էր երկրապետի շարքից, քան օրիւնքի շարքից: Կուզմանը կուսակցութեան ներկայացուցիչ: Իր դատողութիւնների ժամանակ նա գրեական էր Պարիզի վիճակի ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրի (sic) պաշտօն, իսկ Բուլգարիայի արքայազատութեան մինիստրի պարտքն էր:

Լինելով խուլ-համբերի հողարարութեան զանազան, Կուզմանը հրատարակում էր հայրենասիրական ուղղութեան պատկանող մի հանգիստ: «Միութեան» անունով օրի մէջ խոսքերն զատապարտում էր գանձարանը կարողանալիներին:

Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութիւնը ուղարկեց Պետերբուրգի զորքերի զինամարտերին, Պետերբուրգի ուսումնարանական շրջանի հողարարութիւնը միջոցով հետեւալ հրահանգը:

«Տոսկի կայսերական համալսարանի բժշկական քննիչ մարմինը ձեռքով բժշկութեան մէջ քննված և աւարտածները 1910 թ. դեկտեմբերի 11-ին, փակուրտային խոստան համաձայն, քննիչ մարմինը յայտնեցին ըստ զոր մասնագետի դէմ և խօսք տուին՝ ոչ մի գէղարկութիւն չը գտնվել մասնագետի փոփոխութիւն կատար ամսան ժամանակ:

«Ի հետեւումս սրա, համաձայն ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութեան կառավարչի առաջարկութեան, տրված յունվարի 19-ին, № 44, առաքում եմ սրա հետ այն բժիշկներին ցուցակը, որոնք մասնակցեցին վերլուծելու ցուցակը, ընդ որում, ոչ օրի, յիշված անձները, չը թող լատվիլ օրէն պաշտօն ունենալ իմ խնամքին յանձնված դպրոցական հաստատութիւններում, առանց իւրաքանչիւր անգամ ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութեան թոյլտուութիւնը հայցելու: Ռուսական լուսաւորութեան շրջանի հողարարութեան, պատաւոր խնամակալ Կուրի Մեծութեան Դրան, կամիւրներ կուր Մեծութեան Պիլզնի, զինամասն կառավարիչ Պրոքսորով, ուղղվ է ի տեղի սեղանի վրայ Սոբոլևսկի:

Հրահանգին կցված է 65 բժիշկների ցուցակ, որոնցից 53 տղամարդ, իսկ 12 կանայք են:

ՌԻՍՆԱՆՈՂԱԿԱՆ ՑՈՒՋՄԻՆՆԵՐ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

21 փետրվարի

Պետերբուրգ. — Համալսարանի ներքին շինութիւնները դեռ ևս պաշտպանվում են ռուսականութեան ձեռքով: Դասախօսութիւններ կարգացվեցին բոլոր ֆակուլտետներում: Լազների թիւը բուսական մեծ է:

Կանանց բարձր դասընթացներում կարգացվեցին հատկապես դասախօսութիւններ միւլերիւր ունենորդների համար: Կանանց բժշկական դասընթացներում դասախօսութիւնները չեն վերսկսվել:

Իրիկ. — Համալսարանում նորից կատարվեց քիմիական օրադրութիւն:

Երաբ. — Տեխնոլոգիական ինստիտուտի վերափոխումը առաջարկեց ռուսականութեան յանձնարարականութիւնը: Իրիկ և զործնական պարագայութեանը իրիկ և նախադրողները, որ ինստիտուտում գտնվող անգործ ուսանողները ժամանակաւորապէս կարձակվին:

Ժ Մ Ն Տ Ա Ն Տ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

21 փետրվարի

Սարգիս. — Մուրմ են հիւանդ պաշտպան 304 հազար: Եկաւ պաշտ. Զբօրանքի գիտական խումբը:

Օդեսա. — Ժամատարի բարակներում պաշտպան են երկու հիւանդ:

Պետերբուրգ. — Ամուրեան շրջանի զինամարտական նախադրողներ տեղեկացնում է, որ բաղկեցրած զինամարտական քննութիւնը հաստատեց թէ Բլազովիչը չէր կում մեծած չինացի ժամատարանով վարակված չէ եղել:

Տոկիո. — Մանիսի պաշտօնը վերադարձում պրոք. Կիտասատան հակափոխախտային միջոցների յարգողական ձեռք անելը անհրաժեշտ է համարում մի քանի ամիս շարունակ, որովհետեւ թէ և համաձայնակ պակասում է տարբերութիւն ընկնելուց, թայց աշխարհ կարող է նորից բռնկվել մեծ ուժով:

ՀԵՌԱՆՈՂ ԱՐԵՒԵԼՈՒՄ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

21 փետրվարի

Մուրմ. — Գաղաւթում և շրջակայքում տարածվում են ամենամահիւթի լուրեր: Արիւտատորները, որոնք գրգռում են խոսքերը եւրոպացիների և եսպանացիների դէմ, տարածում են թուրքիկներ, որոնք մէջ յորդարվում է շարքի երկրորդներն եսպանական պաշտօնական լրագիրը, որ հրատարակվում է Մանիսի պաշտօն, յայտնում է, որ չինական իշխանութիւնները ազգի տարածների վրա նայում են մասնակցութեամբ և չեն նախատեսում դրանից առաջ գալիք կորստաբեր հետեւանքները:

(Հրազդանները)

Վարկիստություն. — Եսպանական թուրքիկ սեղան, վերջին օրեր Տոկիոյի ռուսական դեսպան Մարկիսի-Մարկիսի ռուսացի է մի քանի անգամ վարդի տեսակցութեան ներ եսպանական արտաքին գործերի մինիստր Կոմարովի հետ:

Տեղակայութիւնների նիւթն էր առաջին հաշիւ յարաբերութեան հարցը: Պետերբուրգը հարց էր տալիս, թէ հնարաւոր է արդեօք Տոկիոյի կառավարութեան ընդդիմադրութիւնը, եթէ Ռուսաստանը պնդէ սահմանային նախկին պայմանագրի վրա ոչ մէջ պայմանումը, որ կը վարում է Տիւրքաստանի հետ:

Կոմարովն վճռականապէս յայտնեց ես-

պանայի կատարեալ չէղորդութեան մասին: Սրանից յետոյ ռուսական քաղաքականութիւնը Տիւրքաստանի վերաբերմամբ զգուշ կերպով փոխվեց:

Յետիւ. — Բժիշկների կողմից ամեն օր հրատարակվող բիւլլետենները, որոնք վերաբերում են ծերունի Նիկոլայ արքայի հիւանդութեան ընթացքին, կատարեցին թողարկում վաճառի ժամանակութեան վերաբերմամբ:

Օտարազգի գետնաները օրը երկու անգամ տեղեկանում են հիւանդի դրութեան մասին:

Հեռագրով բեռնաւոր հաղորդվում է եւրոպական բազմաթիւ արքայիցներին:

Գահաժողովը Դանիւս, որ գտնվում էր Բոլշոյում, շտապով Ֆիսկին է վերադառնում:

ՎՍՍՖՈՐՄ ԱՖԻՐԵՆ

4. Պոլիս, 10/23 փետրվար

Այս պահուս թիւերը տարածվում են մէջ է 4. Պոլիս մէջ ամեն օր լարում է ուշադրութեան կը հետեւի օրուան տարածվում, որ յոստան արաքաւորութիւններով լարում է միտքերը աւելի կը յուզէ: Եւրոպական արտաքինութեան խնդիրը օր քան օր աւելի կազմէ ամբողջ պետական կազմին վրայ և հակառակ այն շատ բացարձակ հաստատութեան, թէ օսմանեան կառավարութիւնը պիտի յաղկի նուաճելու այդ պայտարութիւնը, պետութեան կեդրոնը կը գտնւի հիւանդութեան ցնցումներ: Եւրոպիայի պետութիւնը պիտի յաղկի նուաճելու այդ յարթեանը շատ սուղի պիտի նստի թիւրք կառավարութեան համար: Կիւման, հետեւում էր յարակից գետնաբերութիւնները բազմաթիւ կեանքեր պիտի արժեն: Հակառակ այն բոլոր վերապահումներուն, որոնք կառավարութիւնը ի գործ կը դնէ, չէրցաւ ուրանալ գործերը մէջ համաձայնութեան դէմ առած ըլլալը: Արարիւն այս հետադարձ վարքերում մէջ բանակին կը պայման մեծ անակնկալներ, և աւելորդ ուժաւորութեան չէր, որ նոյն պիտի գործադրուի, պիտի քաշանք ուղի գործ տարբերը նոյնպէս միտքաւորութեան կառավարութեան դէմ: Եւրոպիայի և Ալբանիա մասնաւորապէս յղի միտքերում կը ներկայացան:

Այս ներքին գետնաբերութիւնները իրենց նշանակութիւնը կը կորսնցնեն: Եթէ աստուց վրայ բարդութեան ըլլալին նախ արաքին գետնաբերութիւնները, որոնք ստեղծեցին Հակոբի վարչի գահինը իր ձախող քաղաքականութեանը:

Անցեալ տարուան սկիզբը Հակոբի վարչի պաշտօնի ձեռնարկեց, եւրոպայի մէջ տարածվողութիւնները այնքան լարում էին Բ. Դրան դէմ, որովհետեւ սահմանադրութեան հաշիւման հետեւի օրը Բ. Դրան մէջ ընդունում ամեն պետութեանց հետ համաձայն անկեղծութեանը վերաբերելու կը քաղաքականութիւնը աւելի կը նուազ քաղաքականութիւնը պահպանում էր: Հակոբի վարչ չէրցաւ այդ նմաք հաւասար բռնի և Կեդրոնական եւրոպայի խաղաղութեան գիւրը նստեց թիւրքերին, անշուշտ զայրոյթ պատճառով միւս պետութիւններուն, որոնք հիմա ներքին դնեն Բ. Դրան, ամեն անգամ որ առիթը ներկայանայ:

Անցեալ շաբթուան ընթացքին կառավարական շրջանակներում մէջ ամենամեծ իրաւանցումը մը պատճառ եղաւ Անգլիոյ խորհրդարանի մէջ Մակեդոնիոյ գիտնաւորութեանց պատրուակով գործադրում խօսք: Ժողովանքը համար եղած դիտարկութիւնը և արտաքին գործից մինիստրին քննութեան լայնած ըլլալը խօսքերը: Մ. և Յ. Կոմիտեին կարծիքներում թարգման և իր ազգայնական տարածվողութիւններով ծանօթ «Թանին» լրագիրը գտնու ու կիւն լեզուով մը պարսկական Անգլիայի քաղաքագետին խօսքերը՝ օտար միջամտութիւն համարելով գտնու:

Սակայն «Թանին» խօսքերը խօսք մնացին, և ընդհանրապէս Անգլիոյ խորհրդարանին մէջ արտասանում քննի մը բաները բաւական եղան մինիստրութեան մէջ ամենին աւելի ամբողջից դիւրե ունենալ կարծեաւ ներքին գործից մինիստրը: Թաւթիս բեյը տապալու է Մ. և Յ. Կուսակցութեան և մինիստր թէ և պնդեցին, թէ շարժանքները արտաքին չէր, անպիսի չէր ցուց տալ ուրիշ պատճառ մը:

Երիտասարդ թիւրք վարիչները ուրեմն դարձաւ արտաքին ճնշումներ տալ մինիստր գահինը իրենց անանդական օրովութեան կը գտնային Կը պատմուի: Թէ 1850—1870 թ. օսմ. պետութեան ճակատաւորները երեք մինիստրներ ձեռքը եղած է: Բէշիկ փաշա, Գիւհանի յալթիլ շիւրալիսին հեղեղակ է իր երկու աշխարհները Ալի և Յուսէփ փաշաները պարզապէս վարած են երկրին գործերը վիճակի պիտի լրակատար վտանգութեանը միայն ունենալով իրենց հետ: Մասնաւորապէս սակայն Ալիի գահակալութեան յետոյ, երբ Բէշիկ փաշա մեռած էր, պետութիւնը կը վարէին իր երկու յաջորդները՝ թողով սակայն իր քաղաքագետները հետ կամ հարձակ մէջ:

Այս երկու խորագէտ գիւնապետներն մէկը կը վարէր եւրոպայի պաշտօն և մեկը կը վարէր արտաքին գործից մինիստրի անիւնը:

Ամեն անգամ, որ օտար պետութեանց

հետ դիտարկութիւն մը ունենային, անմիջապէս կը փոխալին պալատ և կը խնդրեն, որ իրենց պաշտօնները փոխանակեն: Այսպէս որ՝ այդ թուականներուն այլևս սովորական դարձած և մինիստրական տարնապի խօսք եղած աստե՛ ամեն մարդ գիտէր, թէ Ալի և Յուսէփ զերեւր պիտի փոխանակէին: Կարճ ժամանակի մէջ երկու մինիստրներն ալ յաջորդաբար կը մեռնին: Երբ Ալի փաշայի մահը կը հաղորդեն Անգլիոյ-Ալիի, կը պատմուի, թէ սուլթան կը կոչէ. «Օ՛ քի, աղապետաց առ մարդոցմէ, ամեն օր կուգային ըսելու, թէ Անգլիոյ այդպիս կուէ, քիտաւա պնդեց կըսէ, ինձի ետպարտ, միւսը արտաքին գործից մինիստր պիտի ընես»: Զարոնակ ինձի կը գրաւեցնեն:

Այն ամենին ուրեմն մինիստր գտնուի և բեյիցները իրենց և աշխարհիկ խորհրդի գրութիւնը արդէն նուիրագործում էր թիւրքի մէջ, և հիմա ինքզինքնին երկուսը ինչպէս յոյակոթներն ալ կը հետեւին այդ հին ու խաղաղական ոճին, արտաքին գիտնութեանց առաջին գտն ընելով երիտասարդ մինիստրը:

Թաւթիս բեյը յաջորդեց խորհրդարանական մեծամասնութեան լիւրը խալի բէյ: Մէնթէնէյի երեսփոխանը, որ մեծ դիտարկութեան արդեւորեց իրեն տալարեւորեց պաշտօնը: Հակոբ փաշա, խալի բէյը կոչու լով մինիստրական պաշտօնի, կուզէր ամբողջին զանից զինքը դրել, մինիստր աստե՛ Մ. և Յ. Կուսակցութեան տրամադրութեան սակ դնելով ներքին գործից մինիստրութեանը, որ շինէ և պետութեան: Մ. և Յ. Կուսակցութեան տրամադրութեան, որ այդ ամբողջութեանը արտի Հակոբ փաշայի գահինը, սակայն ինչ որ մէկ կողմէն կուսէր, մեկ կողմէն կանոնէր, արտաքին խորհրդարանին իր մասնաւոր գումարումներուն մէջ անվտանգութեան ճոհներով տալարելով հանրագոյն շինութեանց և անուստրական մինիստր Հակոբին է և կը թաւան մինիստր Եւրոպայի բէյը: Այս մինիստրներն անկողնը պահ մը կարծել տուաւ, թէ Հակոբ փաշայի ալ անկողնը պիտի ըլլայ, սակայն անկողն իր պաշտօնը պահեց:

Իրական մինիստրի անկողնը բոլոր թիւրքից ոչ-խալմ ժողովրդից շինութեանց և անուստրական պատճառով ընդլի մեծ: Եւրոպայի բէյ, հակառակ իր լայն հոտութեանը, անձեւ կամիտ ինքնուր մը եղաւ: Բնական, կամիտը և մանաւանդ ազգերու հաւատարմութեան անանգանձները այս մինիստրը ոչ-խալմ վարժարաններուն համար բռնած յիշխմանով տեղի տուաւ մեծ դիտարկութեանը և արձարեց ազգայնականութեանը: Եւրոպայի պետութեան մէջ Գաղով Հակոբին յանձնարեց չէ կըցած որ օգտակար ըլլայ, անոր համար՝ որ ինքը պատրաստուած չէր իր գործի և միայն իր փառաբանութիւններուն յաղորդը տալը համար էր, որ գրեթե վարձու առած էր այդ պաշտօնը: Կուսու, թէ իր թուակին կը քալ յաղապտեցած էր «Թանին», զինքը պաշտպանելու համար շարունակ այն յարձակութիւններուն դէմ, որոնք ամեն օր կը տեսնուէին:

Այս երկու մինիստրներուն յաջորդները չեն անուանում զինք սակայն տալարեւոր վերջացած կըսող համարելով վաճառի Հակոբի փաշա աստե՛ ամեն և առաջինապէս կը թաւան մինիստրի պաշտօնը և Զաւիթ բէյը երկուսից մինիստրը հանրագոյն շինութեանց մինիստրի պաշտօնը:

Այս իրադարձութեանց մէջ դարձաւ շեշտաւորեց ասանանգարական սկզբունքներու հակառակ պայմանի իրողութիւններ, որոնք ցուց կուսան, թէ թիւրքի մէջ հաստատուած ասանանգարութիւնը տակաւին պատնաք մըն է:

Թաւթիս բեյը արտաքին երկոյթով կառուար հրաժարականէն յետոյ խորհրդարանին դուրս մասնաւոր գումարումներուն մէջ դրուած անվտանգութեան ճոհներով միւրիստներուն տապալումը հարուածներ են ասանանգարութեան ուղիւն: Կէմալ Բալթալիսի մէջ արտասանում քննի մը բաները բաւական եղան մինիստրութեան մէջ ամենին աւելի ամբողջից դիւրե ունենալ կարծեաւ ներքին գործից մինիստրը: Թաւթիս բեյը տապալու է Մ. և Յ. Կուսակցութեան և մինիստր թէ և պնդեցին, թէ շարժանքները արտաքին չէր, անպիսի չէր ցուց տալ ուրիշ պատճառ մը:

Երիտասարդ թիւրք վարիչները ուրեմն դարձաւ արտաքին ճնշումներ տալ մինիստր գահինը իրենց անանգական օրովութեան կը գտնային Կը պատմուի: Թէ 1850—1870 թ. օսմ. պետութեան ճակատաւորները երեք մինիստրներ ձեռքը եղած է: Բէշիկ փաշա, Գիւհանի յալթիլ շիւրալիսին հեղեղակ է իր երկու աշխարհները Ալի և Յուսէփ փաշաները պարզապէս վարած են երկրին գործերը վիճակի պիտի լրակատար վտանգութեանը միայն ունենալով իրենց հետ: Մասնաւորապէս սակայն Ալիի գահակալութեան յետոյ, երբ Բէշիկ փաշա մեռած էր, պետութիւնը կը վարէին իր երկու յաջորդները՝ թողով սակայն իր քաղաքագետները հետ կամ հարձակ մէջ:

Այս երկու խորագէտ գիւնապետներն մէկը կը վարէր եւրոպայի պաշտօն և մեկը կը վարէր արտաքին գործից մինիստրի անիւնը:

Ամեն անգամ,

Ամբիոնի բարձրացումը Միլիտարի և արտա-
յայտարարութիւն ժողովրդական արտառու-
թիւնն հրահանգներն կողմից:

Նա խոսում է պարզ, հասկանալի բաներով,
առանց արհեստական ձևերի, համոզիչ ոճով:
Նա շատ է սիրում զարգիլ հրկու ձեռքերն
էլ խոսելու ժամանակ: Զարգ բառական
բարձր է, փոքր ինչ խանձած: Նա պահում
է իրան փորձված պարագաները ինքնա-
գաղափարները և ապագութեամբ:

Նրան խոսել են ուղարկութեամբ, բայց
ձայնարկով աշակերտներին, որոնք այն-
պէս են ցոյց տալիս, թէ չեն հետաքրքրու-
միլ Միլիտարի առաջնորդով: Աշակերտները
փափաքում էին միմիանց ակնհայտ ինքնա-
ցիւք մի քանիսը դուրս դնուցին:

Միլիտարի յայտնեց, որ ժողովրդական
ապագութեան հրահանգները իր գործակի
վրա դրել է լեւոնական տեղական արտա-
նմանի խնդիրը: Եւ ի՞նչ նա այսօր չէ
ստիպում նպատակաւ պայմաններ լայն
իրաւարարութեան համար, չորս ուղղու-
մի է լեւոնական զինուորային ինքնապարու-
թեան խնդիր հանդիս գտել օրհնագրական
ակումբում: Նա հաւատարմեց է, որ լայն
հայտնաբերում է համարեալութեամբ հնարաւոր
էր մասնակցել լեւոնական արտաքին, որոնք մի
բողի մտերմացան իրենց հետ, բայց յի-
ստի դարձան յետ քաղաքներ:

Բուլաւոր խոսում է եւստիստի կերպով,
յուրօրինակ յայտնելով, ձեռքի խիստ շար-
ժանունը անկողնի, բայց նրա առաջնորդը հնա-
չում են խոսել կերպով և չեն իւրացրում
հանդիսականները կողմից հեռուստիւթեան:

Վերադառնալով լեւոնական խնդիրը
բողի արտաքին և վճարելով դրական և նպաս-
տաւոր կերպով: Եւ ուրեմն լեւոնական զին-
ուորային ինքնապարութեան հարցը շուտով
կը դառնայ ինքնակա զինութեան առաք-
կայ Պետական Իստիստի:

Այնուհետեւ զինութեան զգնեց հեղինակ-
ները իրաւունքի խնդիր վերաբերութեամբ
համաձայնեցնող կոմիտայի գեղեցիկները:
Խոսեցին Միլիտարի, Աշակերտ և ուրիշներ:
Աշակերտն խոսում է պարզ, բաւական
բարձր, նրա ամեն մի խօսքը լսուում է նա
ճառում էր հանդիստ արմատաւորութեամբ:

Միլիտարի և Աշակերտն պատգամում էին
Պետական Իստիստի մշակած օրհնագրի հա-
կառակ Պետական խորհրդի կարծիքի: Նրանք
քաղաքական կարծիքն արտաբերութեան
էին կատարում, համարեալ հաւատարմեց լի-
նեցով որ նրանց ուղղութեանը չեն արժա-
նանայով: Եւստիստիստի հաւատարմեցին:

Մակաբով մի փոքր նկատողութիւն ա-
րեց:

Իստիստի հաւատարմեց համաձայնեցնող յան-
ձնողովի գեղեցիկները:

Իստիստի անցում միտ խնդիրների զինու-
թեան:

Իստիստի դարձելով ընդարձակ է և լուսաւոր
Առաջադրել կենտրոնը ապակեայ է և լուսը
ստացում է վերելից:

Պատգամները խոսում են ոչ իրանց
տեղերից, այլ ընդհանուր արժեքներից, որ
դրված է նախագահի մօտ:

Իմ լայն խնդիրների զինութեան ժամա-
նակ նախադրում էր Վարդանիստի:

Հանդիսական հաւատարմութեան շատ կար
Իստիստի: Համաձայնարար սակաւագրել
էր մասնակցութեան:

Իստիստի ընդհանուր միջոցին ընդհանուր
աշխարհ խոսակցութեանը տեղի ունեցան
ձեռնարկների և նրանց ստանդարտի մասին:
Ձեռնարկում, որ լեւոնական զինուորայ-
ին ինքնապարութեան խնդիրը շուտով
համար իրագործութեան հերթին Արդարեւ,
դեռ Իստիստի պէտք է զինել խնդիրը, յետոյ
Պետական Խորհրդից արդ իր որոշումը:

Գրեց իր խնդիրը իրաւունքի իրաւունքի
հաւատարմութեանը փորձութեանը նա-
խադրելուց յետոյ:

Ապաւորում է հետաքրքրական նիստ ամիս
10-ին Այդ օրը զինութեան կենտրոնի
բարձրագոյն դպրոցների մասին հարցա-
պարտում:

Ա. Գալանթիստ

Իրաւաբանական ակնարկներ կամ ժողովր-
դական ընտրութեան արժեքները:

Մի քանի ամիսից յետոյ հայ ժողովուրդը
պիտի ձեռնարկէ կաթողիկոսական ընտրու-
թեան շարժումը: Եւ որ այդ ընտրութեան
հարցը բաղադրական է և լուսը ուսուցա-
նելութեան առարկայ: Ընդուն Մասնաւորա-
պէս իրաւաբանական տեսակետից կաթողի-
կոսական ընտրութեան հարցը հիտա-
գոտված է լուսաբանված չէ: Մի քա-
նուրը դարձել է վեր գործնական տեսակե-
տից պէտքն անգամ զգուշ չէր մի արդիւն-
աշխատութեան, որովհետեւ ներքէս Վարժա-
պետները, իրենց անհիմն և իրաւունքի պէս
հեղինակութեան իրանց անհիմն է ան-
հիմն ժողովրդականութեամբ շղթայի էին
հայ համայնքի սիրուն ու հոգին և նախ քան
ընտրութեանը ընտրելը: Հայը այս երեք
ընտրութեանների ժամանակ ընտրութեանը
չէ կատարել այլ կաթողիկոսական աստի-
ճանով և փառքով պատուել ու վարձատրել
է իր իրաւաբանական արժեքները:

Կաթողիկոսական աստիճանի վրա նայել
իբր մի փառաւոր պատգամի վրա և նրանով
վարձատրել իր անցյալի անձնուրէր գոր-
ծիչներին—այս թէպէտ մի ուղիղ սկզբունք:

չէր, բայց փաստ էր, և պէտք է շնորհիւ այդ
ոչ ցանկալի փաստը:

Կաթողիկոսի ընտրութեան ժամանակ աշ-
քի առաջ պէտք է ունենալ այն հակա-
գործը, որ նա պիտի կատարէ, և ոչ թէ
այն, որ նա կատարել է անցյալում իր պա-
րութեան հաւատով, ընկերական և պատ-
մական տարրեր հանգամանքներում, հա-
գամանքներ՝ որոնք այժմ անփափաճու-
թիւնն են անցյալի պատմութեան:

Այդ, անցյալ գործունէութիւնը ի նկատ
պէտք է անհիմ, բայց այն չափով միայն,
որ նա մեզ ներշնչէ հաւատ, թէ ընտրելին
ընդունակ և կարող է իր վնէ կոչմանն ու-
ղարկուի:

Կառ մեզ, ընտրութեան ժամանակ ընտ-
րելի կարողութիւնը, ընդունակութիւնը,
եւստի, ուղղութիւնը, վարչական ոյժը
պիտի ընդունէ և զնախադրելու նրա ապագայ
գործունէութիւնը աշքի առաջ ունենալով:
Դիցուք անցյալում շատ մեծ անձնաւորու-
թիւն էր, իսկ ապագային համար ինչ է
ներկայացնում:

Այս առիթով նախորդ ընտրութեանց ժա-
մանակ դժուար թէ կարողանայինք գրել
որովհետեւ հայրված էինք ընտրութեան
գիւթից հեղինակութիւնից, և ի՞նչ օրեւ-
ցէ մէկն էլ գրելու լինէր, ոչ ոք չէր լսի
նրան, և գրեւ յարձակութեան իսկ նա-
խադրելու: Բայց այժմ կարելի է գրել և
խօսել և մինչև անգամ ընդհանուր ընտ-
րելիների արժեքաւորութեանը: Եւստի
հաւատարմեցները փոխել են Այդն ընտ-
րելի կուրքը իր կամ, եղածները միայն
հաւատարմ ամենակարգուններ են իրենց
կարող ենք ընտրութեան ձեռք, թէ նրա մէջ
մասն և արժանացած սխալների, ի՞նչ
ընտրելիների մասին գրել:

Եւստի փորձեմ կաթողիկոսական ընտ-
րութեան օրհնագրի իրաւաբանական վեր-
բերութեան միջոցով արդ, որպէս ինչ ներկ
մատակարարում այս ուղղութեամբ՝ ուրիշ-
ների աւելի ընդարձակ ուսումնասիրու-
թիւնները:

Այս առիթով երեք դիտարկ կենտր պի-
տի շարժումներ:

1) Ո՞վ կարող է լինել ընտրելի:
2) Որոնք կարող են լինել ընտրելիներ:
3) Ի՞նչ ձեռք և ուր է կատարում ընտ-
րութիւնը:

Այս երեք հարցերը հետադարձու, ուսում-
նասիրելու և որոշելու համար երեք դիտար-
կ օրհնագրութեանը—արմատաւորութիւնը
աշքի առաջ պիտի ունենանք:

1) Հայոց եկեղեցու կանոնները, ասանդու-
թիւնները և ուրիշ:

2) Թուսաց կայսերական օրհնագր, Պօլսո-
մէիստ:

3) Փոխաբայական կարգադրութիւնները
և կանոնները, որոնց իւրաքանչիւրին տա-
րով իր արդիւնք արժանացած համեմատ նա-
խադրութիւն:

Անհնր առաջին հարցը:

Ո՞վ կարող է լինել կաթողիկոս:

1) Ըստ հայոց եկեղեցու կանոննե-
րի, ասանդութիւնների և որոշ ամեն
հայ, դասակ հայ եկեղեցու, շախմատ, օ-
րհնական ընդհանուր արդեւ չունեցող,
ընտրելի է ասանց ուղղութեան ար-
նելու նրա հոգեւորական կարգ, աստիճան
ունենալու ու չունենալու: Սա հայ եկեղե-
ցու մի այնպիսի բացարձակ սկզբունք է,
որ հաւատարմաւոր ամենքին յայտնի է և
կարելի չէր կայ փաստաբաններ այն նոյն
իսկ փոքրոցական դասադրութեամբ անդա-
րվում է այս սկզբունքը իբր մի անվիճելի
օրհնագր: Վկայ՝ Միլիտարի և արքեպիսկոպոս
Մուրադեանի պէս հայ եկեղեցու հեղինա-
կաւոր կանոնագրեր:

Պէտք կայ արդօք փաստեր ստան լինե-
լու համար ինչի պատմական սպայ ներ-
սեւի խոցով զանգուշանալ խոցումը և իր
զինուորականութիւնից հայրապետութիւն
կոչելը: Եւ կամ Զարգանի կուսակցու
աշխարհականութիւնից մի օրում կաթողի-
կոսականը իւրիշ փաստեր աւելուր են մէջ
բերել: Հայ եկեղեցու ժողովրդական ոգու
արտացոլումն է այդ սկզբունքը իր հիմնա-
դրութեան օրից: Այդ եկեղեցու հիմնադրե-
նիցում հիմնալի գրգռելուց իրենց, ա-
սանց ոչ մի ճգնարկան կարգ ունենալու,
կաթողիկոսական օճումն է ընդունում և
հայոց առաջին հայրապետը, լուսաւորելը
լինում:

Հայոց եկեղեցին ապա ընտրութեան
սկզբունքը վրա հիմնված է Արժանապա-
ւորութիւնն է միակ պայման ընտրելիութեան
նի՞նչ ընտրելիների ցանկը հոգեւորականնե-
րով սահմանափակ լինէր, այն ժամանակ ա-
զատ ընտրութեան կայացնել անուրի էր
լինէր և ժողովրդական ամականը աւելի
քան անուրի:

Իսկ ինչպէս ընտրուող այս վերջին ժա-
մանակներին հայ ընտրութեան անհիմն
ու սխալ հասկացողութեանը անհիմնական
ընտրելիների ցանկը միայն 40—50 կաթո-
կոսականներով, որոնց մեծագոյն մասը
ընտրութեան մասին խօսք անգամ լինել չէ
կարող: Ուրեմն մնում են 5—6 հոգի, ու
բնիցից ստիպված պիտի ընտրեն կաթո-
կոս:

Այս ցաւալի սխալ մի արտա, մի անար-
գանք է հայ եկեղեցու առաքելական ընդ-
հանրական ազատ և ժողովրդական ոգուն:
Այս անհիմն սխալը որը ոչ մի եկեղեցա-
կան կանոնի վրա չէ լինված և արմա-
դօքն հակասակվում է հայ եկեղեցու:

հիմնական սկզբունքներին, պէտք է ուղղել
և վարել ընդամենը:

Ամբողջ եկեղեցական գրականութիւնը ոչ
մի տող անգամ չէ տալ ի պաշտպանու-
թիւն մի այդպիսի անարմատական
սխալին Միլե հետաքրքրելիցները արհուր
այդ գաղափարութեան շարժումից, ադ-
րիւր, և ոչ մի հետախնդիր չէ հասանք
բայց մի քանի եպիսկոպոսներ իրաւունք-
րութիւնը, մեծամասնութիւնը և իրանց դործ
աւելի հեղուկութեամբ առաջ տանելու փա-
փաղը: Վկայ՝ Պօլսի կաթողիկոսական ընտ-
րութեան յանձնաժողովի տեղեկագիրը:

Գրեց կարծիքներ լինին, որ Պօլսոմէիստ
է այդ տարու թիւնը, այդ սխալը ներշնչողը,
սխալվում են Պօլսոմէիստն այս հարցում
մեղանքը շատերից աւելի լաւ է ըմբռնել
հայ եկեղեցու ոգին և աւելի արմատաւոր-
ութեան պաշտպանել է նրան, որը այժմ կը
բացարձակ կընկնել մի անգամ ևս որ
ըստ հայաստանաց եկեղեցու կանոնների,
ասանդութիւնների և ուրեւ ոչ մի հոգե-
ւորական կարող հարկաւոր չէ կաթողիկոս
ընտրելու համար:

(Կը շարունակվի)

ՏԵԼԵԿՈՄՄՈՒՆԻԿԱՏԻՆԵՐ ԳԵՆԱՐԻՏ

Հեղուր Պօլսոմէ
Փօլսի, 20 փետրվարի

Դեկտեմբերի 30-ից մինչև յունվարի 27-ը
մեղանում էին անցնողները, իսկ յուն-
վարի 27-ին փետրվարից անձնելու Պէտք է
ասել որ անսովոր է ձեռն էր կուտակվել
2—3 արշին բարձրութեամբ Փօլսիցներին
«անընդհատ» այդ երեւոյթի պատճառով
աղբարանութիւնը ան ուսարտի մէջ էր
թելի քան երեւոյթը: Գլխաւորապէս աղբա-
րանութեանը արտաքիններում էր ոչ միայն
ընտրութեան այդ պատիժը և հայրապետու-
թեան խոլվել, այլ և Փօլսի աշխարհագրա-
կան դիրքը, որը արդարեւ իրանց ներկա-
յացում է կողմին ու թերակողները, իսկ
մայրեկները հասանալ հոսող ջրերին ու
ձովին: Ինչ կը լինէր մեր վիճակը, եթէ
Ռիսը 3 վերստ քաղաքից հեռաւորութեամբ
չը դարձնէր իր հոսանքի մի մասը դէպի
արեւմտական կողմը, որով ապագային աւելի
քիչ փաստ հարցեր, միայն նարագա կոչ-
ված թաղամասին:

Ձեռք կարող էր գրել նարագային պատ-
ճառած աղետի մասին, որտեղ 2 արշին
բարձրութեամբ ստացական ջուրը ողո-
ղից ու տարա մի քանի տներ հիմքից, ինչ
վերաբերում է տնային անպատեհութեան՝ իս-
պառ անընդհատաց: Չորսի թիւը ոչ
միայն երկու երեւոյթ և մի պատու կը լի-
նէր, այլ և անթիւ, եթէ պահանջվող ժա-
մին չը հասնէին օգնութեան քաղաքագու-
լը գումարի անդամներին հետ, ոտարկանու-
թիւնը և մի քանի հարկեր քաղաքացիներ,
որոնք չը խնայեցին անգամ իրանց կենա-
քը ապահովել թղթաւաններին նարագայում:
Աղետից առօրէից բացառապէս աղքատ դա-
նակները, որը և կայում է այդ թաղա-
մասի բնակչութիւնը:

Վերջին դիտարկներով շարունակում էին
Իրանի քաղաքից աստիճանը, կամեմտով
հոգանք բանալ, այդ գործողութիւնը զիկա-
վարում էր ինձներ-տեղեւորից միջոցաւ:

Միլիտար

Քաղաքային բնակչութեանը Պօլսոմէ
Գօլսի, 20 փետրվարի

Այսօր քաղաքային ինքնապարութեան
դպրոցում, մասնակցութեամբ ընտրվող
45 քաղաքացիների կայացում առաջինը
բաւականալի համար ձայնարկների նոր ցու-
ցակ կայմելու մասին ժողով: Պիտի նկատու-
մը, որ ցայժմ կայած ընտրութեանից ներ-
կայ ընտրութիւնը աւելի օրինակելի կարե-
ւի է համարել Սաւրիկայ քաղաքականի հա-
մար ձայնից մեծամասնութեամբ իբրեւ
ձայնարկներ ընտրելից Արշակ Գալա-
րեան (նախկին քաղաքագուլ), Միլ. Տէր-
Գրիգորեան, Ս. Տէր-Միսանեան, Ս. Միլե-
յեան, Ս. Միլե-Օսանեան, Հ. Միլե-
Օսանեան, Հ. Միլեւանեան, Վ. Սաֆարեան-
դեան, Բիշի Ս. Պարոնեան, Ն. Յովակի-
մեան, Դ. Մարկեան, Գ. Պարոնեան, իսկ
կանդիդատներ՝ Գ. Միլեւան, Ա. Միլե-
մեան և Ն. Բեգեան:

Վերջին անձնաւորութիւնները ի նկա-
տի անտիկով, վատ հոգեւոր կարելի է ա-
նի, որ անձնականից միանգամայն հեռու
վարկելու դէպքում կարելի է քաղաքային
ընտրութեամբ էլ աւելի քան աղիւ ընտր-
ված կայմ անուանել ձայնարկների նոր
կայմով:

Գալով ամենաթաւալին խնդրին, քաղա-
քացիների ընտրութեանը, մեք դարձաւ մեր
նապաստակային խօսքը տալին ենք Մաս-
թիւ Տէր-Գրիգորեանին իբրեւ ապագայ շի-
նարար քաղաքագուլ, որին Գօլսուր կա-
րում է:

Տալով արժանիքով հարուստ գործունէայ
Տէր-Գրիգորեանին թեկնածութիւնը հեռու
միտքաւային որեւէ դիտարկութիւնից, շա-
հաղորդված միմիկայ քաղաքացի շահերով,
իբրեւ Գօլսուր միջնորդական լուսնաւոր,
շատ ցանկալի էր տեսնել և շինարար մար-
դու գործը:

Ապագայական

ԳԵՆԱԿԱՆ ԴՈՒՄՍ

(Պետերբուրգի Հեռ. Կործ.)

21 փետրվարի

Նախադրում է Գուլիտ:

Միմիտորների օրհնակում և ֆինանսների
միմիտորներ:

Հերթին բիւջետային մասնաժողովի գե-
կուցակներն է 1911 թիւ կենտր մասին:
Ձեկուցանում է Ալեքսեյեւ:

Ֆինանսների միմիտորները նախագով
մեւտը կարված է ծախքերի 11,376,384
ընդլի յաւելումով կառուցանելից. բիւջե-
տային մասնաժողովը կառուցանելի և ծախ-
քերի հաշիւից կարվեց 2,712,100,000
ընդլի գումարով կառուցանել ծախքե-
րից զերգաւանով 43,400,000 ընդլի:
որպիսի գումարը մասնաժողովը առաջա-
րկի է 1910 թիւ օրինակով գործարկել
պետական պարտքը հանգցնելու վրա: Մաս-
նաժողովը ամենապիտան Կրճատները
ծախքերից աղիւ է ձանապարհների հաղոր-
դակցութեան միմիտորութիւնից 8,700,000
ընդլի և ֆինանսների միմիտորութիւնից
8,300,000 ընդլի: Դիմելով առանձին միմիա-
տորութեանների նախադրութեանը, զիկու-
ցանով վկայում է, որ ձանապարհների
հաղորդակցութեան միմիտորութիւնը իր
ընդլի մասով ցոյց է տալիս մեծ եւանդ կը-
կաթողիկային տնտեսութեան կանոնաւոր-
ւելու գործում, որի արժեքաւոր ապագայ
ծաւալում է այդ միմիտորութեան կիս-
նուանների լուսնական աւելանալու: Ժողո-
վրդական լուսնաւորութեան միմիտորութեան
մէջ գումարների յատկացումները վերջին
չորս տարիների ընթացքում անկ են 47 միլի-
ոնից մինչև 92 միլիոն: Ֆինանսների միմիա-
տորութիւնը ինքը ընդլուսւ է գումը բիւ-
ջետային մասնաժողովի ցանկութեաններին
և անգամ ցոյց է տալիս ծախքերի կրճատ-
ման ուղիներ:

Մանրամասն կանգ առնելով զինուորական
միմիտորութեան նախադրութեան վրա, Ալեք-
սեյեւն զիկուցում է, որ նա գումարների
խնդրելու ժամանակ չէ ունեցել հաստա-
տուն ծրագրի և վերջում չեղով է նախա-
գծված ծրագրից, ծախսով գումարները
ոչ թէ այն նշանակութեամբ, որի համար
այդ փողերը տրված էին: Այդ անկանոնու-
թիւնները բացարձակում են գործի վերա-
կալմութեան հակապակաս աշխատանքով,
բայց և այնպէս զիկուցանող այգօրհնակ
ծախումը գումար է անկանոն:

Տալով ծախքերի ընդլուսումը բնաւորու-
թիւնը, զիկուցանողը ընդգծում է, որ
ըստ էութեան 1911 թիւ կենտր իր
բաղադրուցից մասերում արտացոլում
ինչպէս նախկին տարիներում ձգտում է ա-
ւելացնելու տնտեսական ու կուլ

